

mod Ophørstidspunktet er dalet. Den sidst nævnte Stigning maa imidlertid ses i Forbindelse med, at der i Stigningsperioden jævnsides med Faldet i Forpligtelsens Kapitalværdi er præsteret en Række Ydelser af den afgiftspligtiges Indkomst, der har influeret paa Indtægtsoplægget, og Forholdet synes rettest at maatte sidestilles med den Formuestigning, der fremkommer ved Afdrag paa en Gældsforpligtelse. Bestemmelsen foreslaas derfor formuleret saaledes, at alene den Formuestigning, der skyldes Forpligtelsens Bortfald uden Vederlag til den berettigede, undtages fra Beskatningen.

Til Ændringsforslag Nr. 20.

Ved den nu foreslaaede Affattelse af Reglerne i Lovforslagets § 9 begrænses Retten til Fradrag i Slutformuen af de heromhandlede Erhvervelser til Erhvervelser paa mindst 2 000 Kr., idet Erhvervelser under denne Grænse næppe kan antages at have afsat sig som en Formuestigning hos den afgiftspligtige og hans Interesse i at faa dem fradraget i Slutformuen i øvrigt ikke staar i noget rimeligt Forhold til det administrative Besvær, de vil forvolde.

Ved større Erhvervelser, der er faldet i Begyndelsen af Stigningsperioden og saaledes kan antages at have indvirket paa den afgiftspligtiges Indtjeningsmuligheder i denne paa væsentligt samme Maade som den paa Basistidspunktet foreliggende Formue, vil det forekomme naturligt, at Erhvervelsens Fritagelse for Beskatning ordnes ved et Tillæg til Basisformuen med de heraf flydende Fordele for den afgiftspligtige med Hensyn til Beregningen af det afgiftsfri Fradrag og Fastsættelsen af Afgiftsprocenten. Paa den anden Side synes den i Lovforslaget indeholdte Regel, hvorefter Erhvervelsen fradrages i Slutformuen, lige saa naturlig, naar det drejer sig om Erhvervelser, der først er faldet i Stigningsperiodens Slutning, og i det hele gælder det, at jo længere Tidspunktet for Erhvervelsen fjerner sig fra Basistidspunktet, jo svagere bliver Begrundelsen for et Tillæg til Basisformuen. Før at imødekomme disse krydsende Hensyn og

for at undgaa et Spring i Behandlingen af disse Tilfælde, er der ved nærværende Ændringsforslag foreslaaet en efter Tidspunktet for Erhvervelsen atrappet Fordeling af denne henholdsvis som Tillæg til Basisformuen og som Fradrag i Slutformuen.

Til Ændringsforslag Nr. 25.

Da kirkelige Afgifter i øvrigt i skattemæssig Henseende behandles paa samme Maade som personlige Skatter til Stat og Kommune, foreslaas det, at de ligeledes skal medregnes til det Skattetilsvær, der for Halvdelens Vedkommende kan bringes til Fradrag i Slutformuen.

Til Ændringsforslag Nr. 27.

Forslaget er af rent redaktionel Karakter og motiveres af de foreslaaede Ændringer til § 9.

Til Ændringsforslag Nr. 32.

Forslaget tager Sigte paa det Tilfælde, at et Afløsnings- eller Vederlagsbeløb af den i § 14 omhandlede Art er indgaaet i et ægtekabeligt Formuefællesskab, der opløses inden Sluttidspunktet. Regelen vil korrespondere med den tilsvarende Regel i § 9, Stk. 4.

Til Ændringsforslag Nr. 35.

Lovforslaget gaar ud paa, at Formuestigningsafgiften for Personer skal udskrives efter tre forskellige Skalaer, alt efter om Basisformuen ligger under 50 000 Kr., imellem 50 000 Kr. og 100 000 Kr. eller over 100 000 Kr., saaledes at Beskatningsprocenterne er stigende med Basisformuens Størrelse. Denne Tredeling var fastsat for at mildne Beskatningen for Personer med en lav Basisformue ud fra den Betragtning, at disse paa Basistidspunktet ofte nylig vil have paabegyndt indtægtsgivende Virksomhed, hvorfor det maatte anses for rimeligt at beskatte Formuestigningen noget lempeligere. Imidlertid førte denne Skalaopbygning til, at Beskatningen i Tilfælde, hvor Basisformuen var beliggende omkring de to Skæringspunkter paa henholdsvis